

1866

I. szám.
Január 6-án 1866.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. —
Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVII. kötet.

1866

Új évkor. 1866.

M. N. MŰZSEUM KÖNYVTÁRA
Hírlap-Könyvtár
Növedéknapló
1897. évi 977. sz.

Boldog új esztendő! Megszokott hibád az,
Hogy kezdeted esik rendesen a télbe,
S téllel is végződöl. A jámbor halandó
A jobb időszaknak nem örül, csak félve.

Most jobb arcot mutatsz: a tavasszal kezded;
Meleg van, zöld minden, fakad rózsa, liljom,
Nem ugyan odakünn, hanem kebleinkben:
S csak így kell folytatnod, hogy az mind kinyíljon.

Ha már olyan jó vagy, hogy így köszöntesz be,
Adj e jó tavaszhoz megfelelő nyarat,
Engedd, hogy elmondjuk ez új esztendőben:
Ki jó magot vetett, ez egyszer az arat.

S ha tavaszon kezded, ne is engedd aztán,
Hogy végül a mindent letépő tél győzzön,
Hanem végezd méltón a derék kezdethez:
Végezd nálunk áldott, gyümöleshöz őszön!

Kakas Márton.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Csak én azt mondom, hogy az omenekre nagyon kel vigyaznyi. Emlikezek ra, mikor 1861-ben beliptünk kipviselő muzeumba, mindenikünknek asztalára oda volt tibe elejbe egy — fekete szegilyű haloti czidula, a kiben meghitak bentünket *requiemre*: „megjelenis kardosan, gyaszfatyolosan.“

Nekem mingyart nem te czete magamnak. Ha kezdünk mar „requiemem,“ folytatni fogunk mindig csak „de profundis,“ is az lesz a vége, hogy „dies irae, dies illa, solvet diaetam in favilla.“

Csak úgy törtinte!

Menyivel maskipen kezdete mostan!

A mint beliptünk országgyűlisbe, mindeni-

künk ot találta asztalon *aranysegilyü* czidulat, a kiben meghitak benünket *udvari ebidre*: „megjelenis kardosan, aranyzsinorosan.“

Mar ez mas!

Ez mar sokat igirö ouvertura. Ha kezttünk ebiden, legalab izz vigeznyi fogjuk „ur vacsora-jan“ vagy pedig lakodalmon.

Ez hat jo lesz.

Hanem agodalmat halom kifejeznyi a vige-te, hogy ha varmegye hamarab helyre alitatik, mint uj orszaghaz ki lesz fütve, hova megy felsö tabla üliseket megtartanyi? Ara nizve izz van egy igen jo inditvanyom. Kipviselő hazban anyi magnas követ van, hogy magaban felsö tablában

sem nem nincs töb. Tehat müirt ne lehetne az? hogy valamikip elnök, mikor neki teszik, azt mondhatya: „no mar most nagyon tisztelt gal-leria, miltoztasik kitakaroznyi a hazbul; mert orszaggyüilis at fogja alakulnyi bizotmányi ülissebe,“ hasonlatoskipen müirt ne mondhatna azt izz, mi-kor szükséges; „no mar most azok a tisztelt kip-viselök, a kik nem grofok, menyenek haza, mert kipviselőhaz atalakulja magát felsö tablanak.“ Így volna ez a legegyszerüb.

Inditvanyomat ajanlom közffigyelmetesigire.

Alazatos szolgálja

Tallerossy Zebulon.

Deák Ferencz adomák.

XIX.

Trencsén megye N. mezővárosában az ál-talános tiszteletben álló ottani magyarérezelmü posta- és polgármester X úr ellenében egy híres panszláv agitator Y. ur lépett fel ellenjelölt-képen.

Egy izben, néhány nappal a választás előtt, töt beszédet tartván a nép előtt a cs—i hidon, a mint javában szónokol, egyszerre csak előbbre tolakodik egy szegény töt paraszt ember és ezeket mondja a követjelöltnek: „Édes jó uram! gyanusak előttünk az ígérétei, mert 1848-ban *ugyanezen helyről* Hurban is tartott hozzánk épen ilyen beszédet; aztán mi sült ki belöle?....

A választás napján, november 20-án pedig elindultak a választási helyre mindkét jelölt emberei; a mint oda érkeznek, azon veszi magát észre a panszláv jelölt, hogy ellenfele pártján közel 1000 választó áll, a maga részén pedig néhány férfit és vagy 40 parasztasszony azon faluból, melyben ő született, tehát csupa rokoni pietásból. Ott állt a többi közt a Z...i bírónak a felesége is, maga a bírö pedig a magyarérezelmü részén állott. Ezt észrevette a z...i tiszteletes, ki maga is panszláv; hazaérkezvén, azonnal szem-rehányásokat tesz ezért a bírónak. A jószívü töt falusi bírö végig hallgatta a jó úr dorgálását, s felele rá, mondván: „Nagyon tisztelendö lelki

atyám! fáj nekem ezen kemény beszéd mert én azt meg nem érdemeltem; hiszen én igazságos ember vagyok; mert igaz ugyan, hogy én ma-gam X. úr részére szavaztam, hanem azért fele-ségemet elküldtem az Y. részére szavazni.“

XX.

„Mi baja a homlokodnak legény — mintha csak a tegnapi követválasztáskor kaptad volna fris sebedet — holott tegnap ott semmi ellenpárt és semmi verekedés sem volt?“ Kérdi a járását vizsgáló főbirö az előtte megjelenö nemes embert. — „Csekélység tekintetes uram és nem is bent a követválasztásnál kaptam, mert hiszen ott most mind egyet akartunk; hanem hát, hogy az a nagy nap egészen emlékezet nélkül ne muljon el: hát hazajövetben vetettünk számot egy-mással.

Isztrikuez és Nasszalmieseszkul.

I. Te! Azt vetik szemünkre a bécsi uj-ságirök, hogy mink tavaly ilyenkor a centralis-ták mellett szavaztunk a Rajkrátban, most meg ellene szavazunk a lemergi országgyülesen.

N. Együgyti beszéd! Hát kinek mi baja azzal, ha én tavaly a krumplimat német vevö-nek adtam el, az idén pedig lengyel vevönek adom el.

I. Vagy úgy? Hát a szavazat — krumpli?

Békülünk ki a választások után.

Vigjáték, írta Kakas Márton.

Személyei:

Duzzoghy, bukott képviselőjelölt.

Csákány, az ő kortesvezére.

Fránya, az ellenfél kortesvezére.

Ábrahám, kocsmáros.

Ábrahám. Tekintetes urak. Maguk mind a hárman jó emberek, derék emberek. Ez előtt félesztendő vel jó barátok voltak; ide jártak együtt tarokkozni, a követválasztás alatt özszevesezkedtek. Most már mindennek vége van. Az ujságírók azt írják, hogy már ki kell békülni minden embernek, el kell felejteni minden keserűséget. Lássák a tekintetes urak, itt gyün a tél, a csunya fürgeteges tél, jó volna *együtt tarokkozni* megint, mint eddig, egy pohár diószegi mellett. (Nagyon jó diószegi borom érkezett!) Én azt tanácsolom, hogy béküljenek ki a tekintetes urak.

Fránya. No, nem bánom, minthogy mink vagyunk a győztes felek, hát nekem illik legelőször a kezemet nyújtanom. Megbocsás Csákány pajtás, hogy az *ablakaidat bevertem*. Bizony Isten a legjobb akaratbul történt, azt gondoltam: egészségtelen levegő van a szobádban: hát hogy meg ne fulladj odabenn. Ugyebár nem haragszol érte.

Csákány. Dehogy haragszom. Tréfaság az egész. Te is megbocsáss, kedves barátom, hogy a választás elő estéjén ekkora *lyukat ütöttem a tarkódon* azzal a nagy követ. Ucscegélyen nem ismertelek fel, különben kisebb követ választottam volna. De ugye, már nem fáj!

Fránya. Soha se is fáj; még inkább igen kedvesen fogok rá emlékezni. (*Duzzoghyhoz*.) Ugy-e bár, kedves urambátyám is elengedi azt a tréfát, hogy azt a famosus *pasquillust* bocsátottam ki ellene, a miben *spionnak*, meg *Rajzárt*nak van titulálva.

Duzzoghy. Hát te irtad azt? te nagy kópé! Dehogy haragszom érte; még magam is jót nevettem rajta, remélem, te is jó néven veszed tőlem, hogy az első választáskor *szétvertem* a választóidat az útfélen.

Fránya. Ugyan ki apprehendálna az ilyesmiért? Csak négy ezer forintunkkal került többbe, hogy másodszor is be kellett hozni a választókat. Hanem hiszen urambátyám sem haragszik ugy-e azért, hogy olyan ügyesen *megbuktattuk*?

Duzzoghy. Au contraire! Higye el kedves uram-öcsém; nem adom egy millióért, hogy nem nekem kell abba az egészségtelen új országházba beülnöm; sokkal jobb itthon, tessék elhinni.

Fránya. És így „felejtjük a multakat.”

(Hármas kézszorítás.)

Ábrahám. Hát — tekintetes urak — azt a kis ti-

zenőt akó borocskát, a mit utolsó este nem tudom melyik párt választói ittak meg nálam? mert egy éjzaka háromszor, négyszer is elfoglalta őket hol az egyik, hol a másik, valyon ki fogja kifizetni?

Csákány. Ábrahám barátom. Ne feszegessünk most ilyen *kedély izgató* dolgokat; maga is tegye kezét a szívére, és — felejtse el a multakat.

Ábrahám. Wie hajszt? — Ezt nevezik *universál quittnek*?

(Általános összecsókolózás.)

A magyar sajtukacsz a párizsi internationalis sajtakiállításán.

„Tisztelt sajtubíró bizottmány!”

„Hogy a sajtukacszok mindnyájan egymás testvérei, azt elismerem, de azt mégis kikérem magamnak, hogy engemet a német sajtukacszokkal özszekonfundálni ne méltóztassék. A sajt, melyből eredetemet vévém, magyar birkának a sajtja, a magyar birka magyar mágnásnak a birkája, s a magyar mágnás Magyarországnak a hí fia, a ki mindig Londonban lakik, azért én is protestálok a félreismeretés ellen. A német sajtukacszok is tartanak ugyan özszejöveleteket, de azok csak azon tanakodnak olyankor, hogy hogyan egyék meg leg hamarább a sajtot; míg mi, ha ellenséges fegyverrel közelít valaki sajtunkhoz, annak a szeme közé ugrálunk, és sajtunkat megvédelmezzük. — Uraim! Mi a hazaszeretet legelevenebb jelképe? a sajtukacsz! Ez nem élhet hazáján kívül, s ha belőle elüzetik, a honvágy elpusztítja.

Moszió! uram! Ez a mi sajtunk igen dicső sajt, legzsirosabb, legtovább eltart és soha sem penészedik meg. Nem kenhető kenyérre, mint a schmirkász, ellenben az a jó tulajdonsága van, hogy nem igen lehet kikezdeni.

(E szavaknál a francia sajtostul együtt bekapta és megette a szónokot.)

Egy levél kezdete.

Nógrádból 1865. Deczember.

... „a mi vármegyénk jelenleg a legelforgácsoltabb vármegye...” stb.

A vasúti állomáson.

Vasúti pénztárnok. Hová tetszik, kérem?

Utazó képviselő. Pestre! Az országgyűlésre.

Vasúti pénztárnok. Oda és rögtön vissza, kérem?

Utazó képviselő. No nézd! Már ez is tudja, hogy *petitio* jön utánam, s *rögtön vissza fognak küldeni!*

Ha Mahomed nem megy a hegyhez.

Borkorcsolyák.

„Miért nem teszi kend jobban össze lábát? —
kiált a görbe lábu bakára örmestere.

„Kérem nem lehet, így csinálták.“

„Elmennek nagysádtok bálba? —

„Nem megyünk; Sz. úr talán elmegy?“

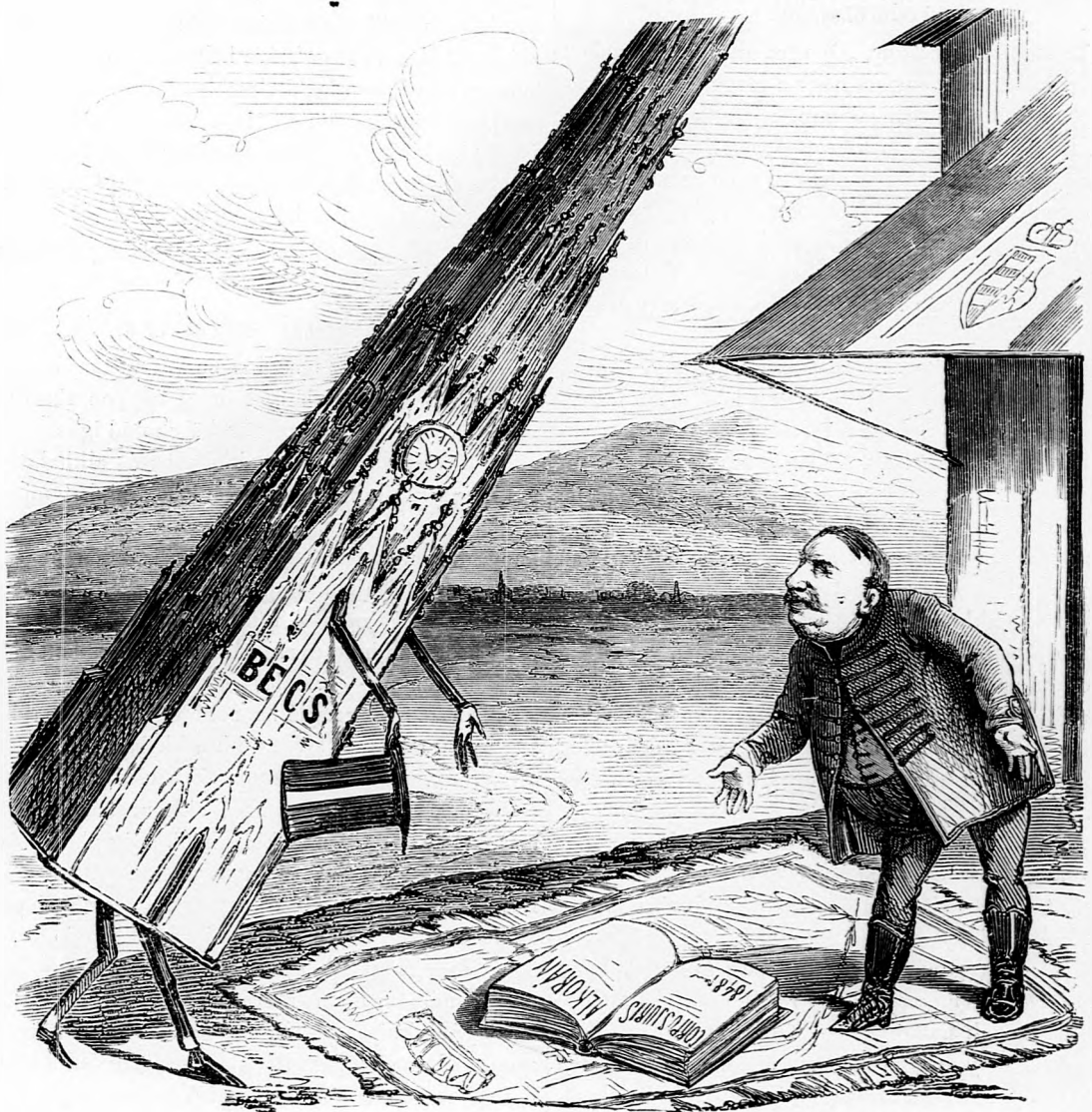
„Én nem, mert fiatal vagyok; de nagysádtok már
oda valók.“

„Mamám adja ide a kést, meghámozom a körtét.“

„Ugyan minek neked kedves leányom meghá-
mozni, hisz neked jó fogaid vannak.

„A mamának ujak vannak, az enyemek pedig ré-
giek.“

Akkor a hegy jön Mahomedhez.

„Mondja meg ön, ki volt a legnagyobb bölcsész? — kérde a tanár egyik tanítványát.

„Socrates.“ — „Katholikus szempontból ki volt legnagyobb? — Gondolkozik a diák, és örömtelt arccal mondja:

„Dr. Purgstaller Kal. József.“ —

„Kinek lesz nevenapja Antal napkor? — okoskodnak B... n a nagyságos mamák. A sok gondolkozás után egyik örömtelten fölkiált:

„Du Mimi, mir scheint, der V. Laczi, der ist a Toni.“

Magyar Miska és Német Miska.

N. M. Látod, mink is tehetnének nektek nagyszerű concessiókat, ha most a Raichsrath együtt ülne.

M. M. Ugyan mi lenne az a nagyszerű concessio?

N. M. Hát — hogy ott is szabad lenne attilában és sarkantyús csizmában megjelennetek.

Egy bécsi lapszerkesztő pesti ad hoc levelezőjének levéltárczájából.

Tisztelt szerkesztő ur. „Oportet, ut fiant scandala.“
Őn azért küldött ide engem, hogy a magyar országgyűlés alatt mentül több scandalumról írjak becses hírlapjának. Én tehát teljesítem kötelességemet.

Bátorkodom önt figyelemzetni azon becses ígéretére, hogy a nagyobb skandalumokat 2 forintjával, a kisebbeket pedig csak 1 frt. 20 krajával méltóztatik honorálni; én annál fogva mindegyikhez siettem föltenni az illető becs-árt, hogy ön is tájékozhasza magát egy és más felől. Tehát.

1-mo. Mult héten a *tárnokmester* hintaja a mint *üresen* ment haza, egy leányt elütött a lábáról; a leánynak azonban semmi baja sem történt; *maga lábán* haza is ment. Ez így csak 1 frt. 20 krt érne; hanem ha ön úgy fogja előadni, hogy *maga* a tárnokmester is benne ült a hintóban, s épen az *udvari ebédre* kocsikázott, s hogy a hintó keresztül ment a leánynak a fején, s az *szörnyet halt*, (a leány *német* volt: ezt is halála után mondta meg,) akkor járni fog érte 2 forint.

2-o. *Somsich Pál* ma *titkos* audiencián volt. Este találkoztam az inasával a „mezitlábos“-nál. (Ez a leg-elegansabb hotel Pesten). Ovatosan és ravaszul vettem ki belőle a mai audientia *eredményét*. Azt kérdém tőle: „no hát Miskó, nem mondta az urad, hogy *nagyobb kvártélyt* kell fogadni?“

Az inas azt felelte: „nem.“ — Ebből *világosan* megtudtam, hogy *Somsich nem fogadta el a kínált ministerséget*. Bátran kiirhatja ön: „a *legjobb kútfő után*.“ (Ezért 2 forint jár.)

3-tio. Rég gyanúba vettem *Tisza Kálmánt*, hogy titokban *Dedk Ferenczcel* *conspirál*, s csak világbolondításra játszanak határozati — felirati pártokat. Most már *egész bizonyossággal* irhatom önnek, hogy ez *így van*. *Éjjelenként szoktak összejönni*, még pedig Deáknál. Ezt így tudtam ki: Mult este 11 órakor az „Angol királynő“ folyosóján a *numero 72* küszöbét észrevétlenül behintettem finom *kréta porral*. Reggel korán hét órakor aztán tudakozódásokat intéztem a Lohndienernél, ki a csizmákat tisztítja, hogy nem vette-e észre, hogy Herr von Tisza *csizmájának a talpa* be volna *krétázva?* Hiteles kútforrásom azt felelte, hogy de *igen is* vette észre. És már most ebből kétségtelenül kiderül, hogy a magyar *Hauptlingok éjjéli órákban egymást meglátogatják*, és így együtt *conspirálnak*. (Ennek a botránynak az ára 4 forint, minthogy „dupla“: azonkívül 20 krajeczárnyi *dispositionsfonda* Lohndienerral s egyebekkel fenntartandó *diplomatai összeköttetés költségeire*.)

U. i. Most akadtam egy ismeretlen magyar könyvre, melyben példátlan együgyűséggel van leírva bizonyos *Háry János* nevű obsitosnak *látogatása az udvarnál*, hogy beszéli el az obsitos, mint *konfidenskedett a királylyal?* Más „*Jánost*“ téve helyébe, ezt is áttravestáltam egyikévé azon leghitelesebb adomáknak, a mikkel most a közönséget mulattatjuk. Ára 1 frt. — Summa 9 frt. 20 krajeczár: — kérem rögtön megküldetni, *mert itt minden drága*. N. B. ez a *legutolsó már nem hazugság!*
hü szolgálja

Lügewakker.

Más az egyik „muszaj“ meg más a másik „muszaj.“

Rígen vüth az igaz, hanem hát mégis jú lesz róla megemlíkhezni, merth ez a dulong nagyon *fhurcsa*, — phedig thessik elhinni, egy bethüig mind igaz.

Hajdanába bizonyos *khóruthazás* alkalmával, a mi *fhüszulgabiránk* az egisz járásbeli niphet mind *khirendelthe* a vasúth melli, még phedig meg vüth hagyva, hogy minden ember *ünepi* ruhába jelenjen meg. Ezen *pharancsulat* fhujtán minjään *khirukkholtunk*, in phlen *pharád* a vasút melli. A *fhüszulgabiró* ur azuthán *benünkhet* surba állithott, és *zászlúkat* uszthogathott *khizötthünk*, ujan — wie hast me — se vürüs se fehiret. Azuthán *megpharancsultha* nekhünk, hogy majd ha a *züg gyün*, minjään *levegyük* a *khalaphut*, és jú *khípet* csináljunk, mint a *vig* emberek *szukthak*, és azuthán majd *mikhur ü pharancsulja*, akkhur *hárumszor* *egymásuthán khül „iljen“-t* *khíalthani*, még phedig *hangan*, mert a *khí* ezt a *pharancsulat* szerint *thenni* nem *fhugja*, — ám lássa meg, hogy a *stróf gesezbüch* *pharagrafhusa* szerint milyen *bünthetist* *fug* *khapni*.

A legnagyobb *csend* *uralkhudott*; úgy látszott, *mintha* minjään *ilő pharagrafhusok* *letthünk* *vúna*. Egyik *savanyúbb* *khípet* *vágutt*, mint a másik, *mintha* *cshak* mind *vad almába* *harapthak* *vúna*. Ezen *halutthi* *csendet* egyszer csak a *fhüszulgabiró* úr *iles hangja* *zavartha* meg: „*Gyün a züg! gyün a züg! le khell* *venni* a *khalaphukat*. — A *pharancsulatra* *azuthán* *levetthük* a *khalaphokat*. A *züg khüzeledett*, akkhur a *fhüszulgabiró* ur *elkhezthe „iljen!“* mi is azt *mundthuk „iljen.“* Ezuthán a *fhüszulgabiró* ur a *sapkháját* az *ég fheli* *emelte* és *megint* azt *mundtha „iljen!“* — a *khumandó szúra* *mink* is azt *mundthuk „iljen!“* — Az *ürdög* *bujon* *magukba*, — *mundtha* a *fhüszulgabiró* — *thalán* *mind* *be* *vannak* *rekhedve* — *miérth* *nem* *khíalthanak* *jubban?* *máskhur* *thudthak* *khíabálni*, *must* *meg* *nem* *thudnak?* — *had* *gesogt*, *azuthán* *retthenethesen* *uridthott: „iljen!“* — erre a *khumandó pharancsulatra* *azuthán*, *mink* *is* *rá* *mundthuk*, *hogy „iljen!“* A *zug* *elment*, — *mi* *phedig*

sziphen csendesesen haza menthünk, azután azt gondúthuk, hogy hát mit lehet thenni, ha eppes *muszáj vüth.*
— Hanem mosth:

Mosth már máskép van a dulog, nem rendelnek must khi hivatalusan senkhit is a vasúthó, se nem pharancsúják, hogy thisztán üthözkhüdjék fel mindenkhi, se hogy khalaput emeljen, se azt hogy „iljen“ t khiált-sun, se phedig azt nem mundják „jubban“ khell khiált-hani. Hanem mén a thömirdek ember a vasúthó, és az a boldog, a khi oda firhet, azután nem csak a járásbúl, hanem az egisz urszágbúl thüdul össze a legnagyobb urthul fogva a legszegényebbig, még phedig igazán *ünepi* ruhába. Nem khül must azth mundani, le khül venni a khalaphot, mert itt a züg? leveszi azt minden ember ezer ürömost, azután nem khül musth khumandirozni az „iljen“-t, hanem inkhább azt, hogy ne khiabáljun már, hiszen a züg már rigen el is ment.

Hijába azt a jú khedvet nem lehet *hivathalusan megpharancsúni.* Azután ha haza mén is, utt is jú khed-ve van, mert hát a belsü meggyüzüdes és üröm azt pharancsúja, hogy *muszáj jú khedvinek lenni,* — már phedig ekkhüzt a *muszáj* — meg ama khüzt a *muszáj* khüzt minden okhos ember nagy khülömösiget talál.

alázathus szulgája

Abrahám khucsmárus.

Statisztikai adatok.

Egy magyarországi anglus megint öszszeszámította, hogy van a jelenlegi országgyűlés tagjai között 52 volt *honvéd*, 4 *antihonvéd*; 43 *mágnás*, 6 *nem nemesi* családból való, 2. kinek ősei *héber* eredetűek, 5 mindenféle időkből való *minister*, 6 jelenlegi magas *hivatalnok*, 6 *katholikus* és 5 *protestans pap*, 21 magyar *tudós társasági tag*, 1 magyar és 1 osztrák *generális*, extra statum, 16 *poéta*, 10 *szerkesztő*, 35 különféle *martyr*, 3 *orvosdoctor*, 2 *gazdatiszt*, 3 *tanár*, 2 *iparüző*, 4 *financziér*, 1 *fejedelmi vér*, 1 *oroszlánvadász*, 12 *német* nevü, 17 *—ics*, és 12 *—czky* ragokon végződő nevü és 1 — volt megkeményített *Rajzerát*.

Nemzetiségére nézve 270 képviseli a *magyart*, 14 a *szerbet*, 11 a *románt*, 8 a *németét*, 2 az *olaszt*, 1 az *ürményt*, 1 a *cehet*, 1 a *franciát*, 1 a *belgát*, 3 a *ruthént*, és 1 a *muszkát*.

Lapszemle.

Politikai ujdonságok: „... , miért is említett levelező vádjait alaptalan rágalomnak nyilvánítom, nemesak, hanem az „ítást, „hidfelszedést“ lázítók, honárulók, politikai gyujtogatók czimével megtöldva, egyenesen az

ellenpárt nyakába keritem. Ólmos Aurél, megbukott követjelölt.“

Hans Jörgl: K o r a y meghalt. Az alsóház három napi gyászt öltött érte.

Gazette de l'Ignorence: gr. Csáky Albin nádornak választatott.

Times: A magyar izraeliták közt az emancipationsbill alkalmából nagyszerű repeal-mozgalom van keletkezöben; épen ma monstermeetinget tartanak — a pesti börzén.

Pesti Hirnök: Kedvező előjel! Nagy hazánkfia, Deák Ferencz ma jobb lábbal kelt előbb ágyából.

Die Debatte: Hivatalos kütföböl vagyunk értesülve, hogy P. Hirnök közleménye alptalan, s Deák Ferencz felkelés közben egyszerre mindkét lábára lépett — Az agio ennek következtébn 7-ről 17-re szökött.

Ost-Deutsche Post: A Schwendtner-párt és az oppositio közt fusio jött létre — a Deákpárt megbuktatására.

Die Presse: Laut Telegramm aus Pest b. Sennyey Bese Jánossal a ministerelnökség elvállalása iránt alkudozik; Törk János had-, Kratky Baschik pénzügminiszternek van kiszemelve. Lauka Guszti belépése a cabinetbe még kétes; hir szerint a cultustárca van számára fentartva.

Wiener Zeitung: Sietünk kijelenteni, hogy a „Presse“ nagy sensatiót okozott telegrammja nem egyéb, mint journalista humbug.

P—s U—u.

Adomák.

A magyar nem akar félni legyözöttén sem.

„Miért sírsz te Pisti?“ kérdi egy úr az utcán sirdogáló falusi magyar gyereket. — „Megvert az a Süle Gyuri, mintha valaki félné tőle!“ felelt a gyerek még mindig önbizottan.

Annak is a férj az oka.

Egy férj duzzogott ebéd alatt neje ellen: hogy a palacsinta kozmás: „Annak is te vagy az oka — menti magát a feleség — mert ha most náthás volnál, hát épen nem éreznéd.“

„Gyuri te — alszol?“ kérdé egy reggeli vendég ágyban ért barátját. — „Nem alszom, hozott Isten.“ „Kölcsönözz nekem 100 frtot!“ De már így alszom.“ Felel az és fálnak fordult.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Minden ember azt szeretné másnak megtanítani, a mit maga nem akart megtanulni.

— — (Hol van a követi kaszinó?) *A négyszögben.*
(Micsoda? *A bevehetetlen vár négyszögben?*) Óh nem, sőt inkább a nagyon is bevehető háznégyszögben.

— — A Magyarország és a Nagy világ ez idei első számának pompás czímlapja Magyarország czímére *öt folyóvizet* festett. (Ez bizonyosan a *Lajthát* is ide számította már.)

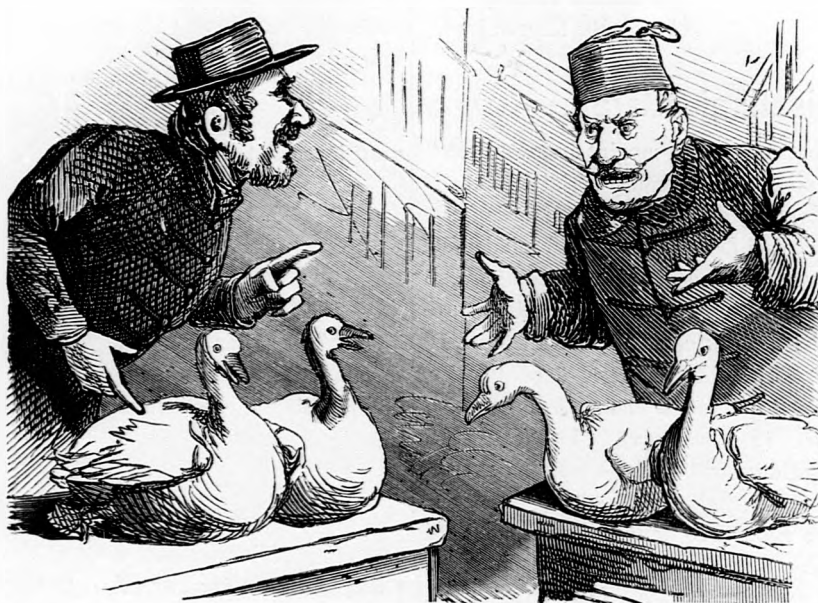
— — Napoleon herceget nem engedte a császárné leülni az ebédhez, a mért fekete frakkban jelent meg a Tüjleriákban. (Hát hogyan kellett volna neki megjelenni?) Hát attilában, panyókásan, sarkantyús csizmásan.

— — Nem rég egy ujonnan szervezett vármegyében, az eddigi főfiskális kimaradt a hivatalából. Látván, hogy már minden neki való hely új vállalkozók-

kal van betöltve, elvégre folyamodék a főispánhoz, hogy tegye meg őt hát, ha már a főfiskálisságból kihagyta — főmérnöknek.

— — Egy jámbor romániai földesur arra a romantikus gondolatra jött, hogy hirlapi uton keressen magának feleséget. Nem sokára kapott is ajánlatot. Egy fiatal özvegy, a legjobb korban, fotografia mellékelve a levélben, 34 ezer forint tőke, egy kis uradalom Morvaországban, felajánlja az uraságnak kezét és szívét; jöjjön azonnal; Brünben várni fogja az oncli, s az majd elviszi magával a völegényt. A feleségkereső rögtön hajtat onnan alulról fel Brünbe. Ott csakugyan várta már az indóháznál a kedves oncli; egy derék tisztos férfi. Az elvitte magával a völegényt a leghiresebb fogadóba, két napig pompásan mulattatá, harmadnap felpakolta a völegény kofferét s elutazott vele: — hanem a völegényt ott hagyta.

A piacon.

1-ső árus. Ugyan te szomszéd, mondd meg, hogy adhatod a kövér ludat 16 sustákon? mikor én a sovány ludakat ingyen kapom az uraságtól, még sem adhatom alább 20 sustáknál.

2-ik árus. Hja, én már a kövér ludakat kapom ingyen az uraságtól.

1-ső árus. No már így meg lehet élni ebben a szomorú magyar világban.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Ország-ut 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1865.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Polák.*